

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2013

Η Χαραυγή

ΕΤΟΣ 80ον Αριθμός έκδοσης 2

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το αποστείλετε
σε εμάς μαζί με τη νέα σας
διεύθυνση. Ετήσια τιμή: 12 δολάρια

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

1914 – 2014 Ένας αιώνας
πρωτοφανών αλλαγών 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Όραμα για το μέλλον 24
Αποκατάσταση 28
Ένα νέο μέλλον 31
Οι απίθανοι δυνατότητες 35

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η ΕΥΧΗ ΕΝΟΣ
ΝΑΖΗΡΑΙΟΥ 39

The Dawn - Greek Edition
Volume 80 Issue No. 2
Late Summer 2014

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

1914 – 2014

Ένας αιώνας πρωτοφανών αλλαγών

*«Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη, οποία δεν
έγεινεν απ' αρχής κόσμου έως του νυν, ουδέ θέλει
γείνει. Και αν δεν συνετέμνοντο αι ημέραι εκείναι,
δεν ήθελε σωθή ουδεμία σαρξ, δια τους εκλεκτούς
όμως θέλουσι συντημηθή αι ημέραι εκείναι.»
(Ματθ. 24:21, 22)*

Το νέο έτος 2014 ξεκίνησε προμηνύοντας να αποβεί ένα έτος συνεχούς αγωνίας και αβεβαιότητας σ' ολόκληρο τον κόσμο. Οι αρχηγοί των κρατών, οι πρέσβεις και οι πολιτικοί των εθνών θα συνεχίσουν να αναζητούν τρόπους αποκλιμάκωσης των εντάσεων και επίλυσης των πολυπλόκων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν όλοι οι λαοί της υφηλίου. Τα προβλήματα και οι προκλήσεις της ανθρωπότητας το έτος 2014 είναι πολλά και σύνθετα. Ο κόσμος ίσταται σήμερα ανήμπορος προ των κάθε είδους πολιτικών,

κοινωνικών, ηθικών, θρησκευτικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Η δυσκολία της αντιμετώπισης αυτών επιδεινώνεται εκ του λόγου, ότι πολλά από τα σημερινά προβλήματα τυγχάνουν αλληλένδετα. Για παράδειγμα, οι προσπάθειες για την επίλυση πολιτικών συγκρούσεων στον κόσμο, πολλές φορές έχουν επιπτώσεις τόσο σε θρησκευτικές όσο και σε οικονομικές υποθέσεις. Η αντιμετώπιση των σημερινών κοινωνικών ζητημάτων της ανθρωπότητας ενέχει άμεση σχέση με πολλά και δύσκολα ηθικά προβλήματα της σημερινής κοινωνίας που είναι βαθιά ριζωμένα στα πιστεύω των ανθρώπων. Οι προσπάθειες για την επίλυση των πολυάριθμων αδιεξόδων του περιβάλλοντος έχουν σαφώς πολιτικό και οικονομικό αντίκτυπο.

Μία άλλη περιπλοκή των παρόντων προβλημάτων σχετίζεται με τη χρησιμοποίηση της πληροφόρησης και της επικοινωνίας. Στον κόσμο του 2014, η δυνατότητα του να λαμβάνει κανείς πληροφορίες και να επικοινωνεί με τους συνανθρώπους του είναι άμεση σε όλη τη γη. Ως αποτέλεσμα, τα ζητήματα που αντιμετωπίζει ακόμη και μόνο ένα μικρό μέρος του κόσμου προσελκύουν τη διεθνή προσοχή και έχουν επιπτώσεις, πράγμα που ουδέποτε συνέβαινε σε παλαιότερες εποχές – ακόμα και ως πρόσφατα, ως τις αρχές του 21^{ου} αιώνα.

ΠΡΙΝ ΕΚΑΤΟ ΕΤΗ

Το τρέχον έτος σηματοδοτεί εκατό χρόνια από την έκρηξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτό οδηγεί κατάλληλα σε σκέψεις για το τι έχει συμβεί κατά τη διάρκεια αυτών των δέκα δεκαετιών. Αναμφιβόλως οι αλλαγές που έλαβαν χώρα παγκοσμίως από το 1914 έως το 2014 είναι άνευ προηγουμένου, είναι πρωτοφανείς σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη περίοδο εκατό ετών στην ανθρώπινη ιστορία. Σ' αυτό προστίθεται και η παρατήρηση, ότι ο κόσμος που υπήρχε πριν από το 1914 είχε σημειώσει σε πολλές πτυχές μικρές αλλαγές που δεν έχουν τώρα μεγάλη σπουδαιότητα.

Με την εξαίρεση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ο κόσμος πριν έναν αιώνα ήταν σε μεγάλο βαθμό ένας κόσμος μεγάλων αυτοκρατοριών, η μεγαλύτερη των οποίων ήταν η Βρετανική Αυτοκρατορία (the British Empire). Η Γερμανία, η Γαλλία, το Βέλγιο, η Ολλανδία, η Ιταλία και η Τουρκία είχαν επίσης τις αποικιακές κτήσεις τους. Η ήπειρος της Αφρικής παρέχει ένα παράδειγμα των μεταβολών. Το 1914, η Αφρική είχε μόνο δύο ανεξάρτητα κράτη, την Αιθιοπία και τη Λιβερία. Η υπόλοιπη ήπειρος βρισκόταν υπό την αποικιοκρατία διαφόρων ευρωπαϊκών εθνών. Σήμερα η Αφρική απαρτίζεται από 55 ανεξάρτητα κράτη που είναι ο μεγαλύτερος αριθμός κρατών από οποιαδήποτε άλλη ήπειρο και σχεδόν το 30% του συνολικού αριθμού των κυρίαρχων εθνών της γης.

Αντίθετα, η ήπειρος της Ευρώπης γνώρισε την αντίστροφη τάση κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Το 1914, οι χώρες της Ευρώπης αποτελούσαν το 50% του συνολικού αριθμού των ανεξαρτήτων εθνών του κόσμου. Το 2014, αποτελούν μόνο το 23% παγκοσμίως. Το 1914, στην Ευρώπη ζούσε το 25% του παγκοσμίου πληθυσμού. Το 2014, στην Ευρώπη ζει απλώς το 10% του παγκοσμίου πληθυσμού.

Οι ισχυρές αποικιοκρατικές δυνάμεις του 1914 είχαν στην ηγεσία τους βασιλείς, αυτοκράτορες και τσάρους. Με εξαίρεση τη Μεγάλη Βρετανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι λαοί δεν μπορούσαν να επιδράσουν επί των κυβερνήσεων. Όπου υφίσταντο κοινοβούλια ή εθνοσυνελεύσεις, αυτά λειτουργούσαν ως τυφλά εγκρίνοντα όργανα για τους δικτατορικούς και δεσποτικούς ηγέτες.

Όταν ξέσπασε ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, ο πληθυσμός των ΗΠΑ ανερχόταν σε περίπου 90 εκατομμύρια και το έθνος αυτό απείχε κατά πολύ από του να ήταν το ηγετικό έθνος του κόσμου, όπως είναι σήμερα με πληθυσμό άνω των 317 εκατομμυρίων. Ωστόσο οι ΗΠΑ έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη συμβολή της ήττας της Γερμανίας στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό ισχύει επίσης όσο αφορά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο ρόλος των ΗΠΑ υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικός σε αυτές τις δύο μεγάλες πολεμικές συγκρούσεις και τελικά εμφανίστηκαν στο προσκήνιο ως παγκόσμια υπερδύναμη.

Μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ταχείς μεταβολές επήλθαν στην παλαιά ευρωπαϊκή ήπειρο. Οι κομμουνιστές ανέλαβαν την εξουσία στη Ρωσία και έλαβε χώρα η άνοδος δικτατόρων όπως του Χίτλερ στη Γερμανία και του Μουσολίνι στην Ιταλία. Οι τσάροι και οι αυτοκράτορες κατάρρευσαν, ενώ συντονισμένες προσπάθειες έγιναν για τη σύσταση ενός δημοκρατικού πολιτεύματος στη Γερμανία, το οποίο όμως σε σύντομο χρονικό διάστημα υπέκυψε στην αυξανόμενη πίεση και βία των εθνικοσοσιαλιστών. Ο Χίτλερ και ο Μουσολίνι συνένωσαν τις δυνάμεις τους με τον ψευδή ισχυρισμό ότι ήθελαν να καταπολεμήσουν τον κομμουνισμό. Στην πραγματικότητα όμως ήθελαν να καθυποτάξουν ολόκληρο τον κόσμο κάτω από το πέλμα της ναζιστικής-φασιστικής δικτατορίας.

Εν τω μεταξύ η Μεγάλη Βρετανία και οι ΗΠΑ δεν αντιστάθηκαν αρχικά πρεπόντως στην επίθεση της Γερμανίας κατά της Ρωσίας. Παρ' όλες τις προσπάθειες των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας για επίτευξη ειρήνης, το 1939 ξέσπασε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ένα από τα συνθήματα που χρησιμοποιήθηκαν για την ενθάρρυνση των στρατιωτών και του λαού διαρκούντος του πρώτου μεγάλου πολέμου ήταν, ότι «ο πόλεμος εκείνος θα τερμάτιζε τους πολέμους». Από αυτή την άποψη ο πόλεμος από το 1914-1918 ήταν μία θλιβερή αποτυχία. Όχι μόνο ο κόσμος έγινε το 1939 μάρτυρας της πιο μεγάλης πολεμικής καταστροφής

από όλους τους πολέμους στην ιστορία, αλλά μετέπειτα συνέβηκαν και άλλες στρατιωτικές συγκρούσεις, που επεξετάχθηκαν στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Σύμφωνα με πρόσφατα στατιστικά στοιχεία, από τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου το 1945, έχουν πραγματοποιηθεί ή συνεχίζονται συνολικά 150 πόλεμοι σε μεγάλη ή μικρότερη έκταση.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

Πριν εκατό χρόνια, ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν ένας πόλεμος στρατιωτών κατά στρατιωτών, σε χαρακώματα και μερικές φορές σε χωράφια. Σήμερα, στα προηγμένα έθνη όπως στις ΗΠΑ, οι στρατιώτες εξακολουθούν να μάχονται με όπλα, αλλά πολλές από τις πιο σημαντικές στρατιωτικές «μάχες» γίνονται από απόσταση με τη χρήση της τεχνολογίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Η τεχνολογία αυτή είναι σε θέση να προσδιορίσει επακριβώς συγκεκριμένους στόχους από πολύ μακριά και με εκτόξευση πυραύλων να πλήξουν τους εχθρικούς στόχους, χωρίς ένας στρατιώτης να βάλει το πόδι του στο «πεδίο της μάχης».

Μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και για πολλές δεκαετίες αργότερα, ο μεγαλύτερος φόβος πολέμου ήταν η δυνατότητα της εκτεταμένης χρήσης πυρηνικών όπλων. Πράγματι, οι δύο μεγάλες υπερδυνάμεις της εποχής εκείνης βρισκόνταν μεταξύ τους σ' έναν «ψυχρό πόλεμο» με απειλές,

προπαγάνδα, ρητορική, γνωρίζοντας η κάθε μία, ότι αμφοτέρες διέθεταν πυρηνικά οπλοστάσια, με τα οποία θα μπορούσε να καταστραφεί ο πληθυσμός της υφελίου και μάλιστα πολλές φορές. Ωστόσο, όταν ο ψυχρός πόλεμος τελείωσε με την πτώση και διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, σχεδόν πριν από ένα τέταρτο του αιώνα, οι φόβοι εκείνοι υπεχώρησαν. Στην πραγματικότητα οι υπερδυνάμεις έχουν δαπανήσει πολύ χρόνο και πολλές προσπάθειες στα χρόνια που μεσολάβησαν για τη μείωση των πυρηνικών αποθεμάτων τους. Ίσως να αποτελεί την ειρωνεία της ιστορίας, ότι ο μεγάλος κίνδυνος σχετικά με τα πυρηνικά όπλα δεν αυτός που προέρχεται πλέον από τις υπερδυνάμεις, αλλά από μερικά μικρά έθνη, όπως το Ιράν και η Βόρεια Κορέα.

Οι φόβοι που συνδεόνταν με τις μάχες πρόσωπο με πρόσωπο του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, τις εκατοντάδες χιλιάδες βόμβες που έπεσαν κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και με την απειλή ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, έχουν αντικατασταθεί κατά τα πρώτα χρόνια του 21^{ου} αιώνα από το φόβο και την πραγματικότητα μιας νέας ύπουλης μορφής μοντέρνου πολέμου, από την τρομοκρατία. Όπως είδαμε με τα ίδια τα μάτια μας, ο μοντέρνος πόλεμος, η φρίκη της τρομοκρατίας, ενεργεί με ποικίλους τρόπους. Αν και τα όπλα εξακολουθούν να προκαλούν φόβο για απώλεια της ζωής,

υπάρχουν και άλλα όπλα νέας επιλογής, όπως η υποκλοπή αεροπλάνων και χρησιμοποίηση αυτών ως βόμβες προς κατάρρευση κτιρίων και θάνατο χιλιάδων ανθρώπων, παγιδευμένα αυτοκίνητα, άντρες, γυναίκες, ακόμη και παιδιά που ενεργούν ως βομβιστές αυτοκτονίας ή άλλους πρωτόγονους αλλά αποτελεσματικούς αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς (IED's).

Ακόμη ένα άλλο χαρακτηριστικό της τρομοκρατίας είναι ότι δεν έχει στρατιωτικούς στόχους. Αντιθέτως οι στόχοι της είναι αθώοι πολίτες κι επιδιώκει το θάνατο και τον τραυματισμό αυτών, κυρίως όμως την αποδιοργάνωση της κοινωνίας όσο περισσότερο γίνεται. Επιπλέον η τρομοκρατία προξενεί μεγάλο φόβο στον άνθρωπο, γιατί όσοι πράττουν αυτή δεν υπολογίζουν καθόλου την ανθρώπινη ζωή. Σίγουρα οι τρομοκράτες θεωρούν, ότι η ζωή των εχθρών τους καθώς και των συγγενών αυτών, αλλά και η ζωή αυτών των ίδιων, δεν έχει αξία σε σύγκριση με τους στόχους τους. Είναι πρόθυμοι να σκοτώσουν και να σκοτωθούν, προκειμένου να διεξάγουν τη μάχη τους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Η άνοδος των ΗΠΑ σε υπερδύναμη κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκατό ετών δεν συνέβη χωρίς σοβαρούς οικονομικούς λόγους. Η μεγάλη ύφεση της δεκαετίας του 1930 είχε καταστροφικές συνέπειες για εκατομμύρια ανθρώπους, και κατά πάσα πιθανότητα θα συνεχιζόταν επί μακρό

χρονικό διάστημα εάν δεν ξέσπαζε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Πολύ πρόσφατα, το φθινόπωρο του 2008, κινδύνευσε να καταρρεύσει το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η οικονομική εκείνη κρίση οδήγησε σε «μεγάλη ύφεση». Τρισεκατομμύρια δολάρια σε τραπεζικούς λ/σμούς, σε ακίνητη περιουσία, σε ομόλογα και μετοχές χάθηκαν μέσα σε λίγες μόνο εβδομάδες.

Ας κάνουμε ορισμένες συγκρίσεις του σήμερα με το 1914. Οι ΗΠΑ είχαν το 1914 ένα συνολικό χρέος ύψους ενός δισεκατομμυρίου δολαρίων. Το 2014 αναμένεται το χρέος αυτό να ξεπεράσει τα 18,2 τρισεκατομμύρια δολάρια. Για να γίνει αυτό πιο κατανοητό, μπορούμε να πούμε ότι το 2014 το συνολικό δημόσιο χρέος θα είναι 18.200 φορές μεγαλύτερο από αυτό που ήταν πριν εκατό χρόνια. Η αύξηση είναι ομολογουμένως καταπληκτική. Η αγοραστική δύναμη του αμερικανικού δολαρίου είναι, σε σύγκριση με την αξία του 1914, λίγο μεγαλύτερη από τέσσερα σεντς.

Ενώ πριν εκατό χρόνια μόνο ένα μικρό ποσοστό του πληθυσμού της χώρας αυτής έκανε αγορές με πίστωση, σήμερα είναι αυτό πλέον ο κανόνας. Όλοι οι πολίτες προβαίνουν σε αγορές αγαθών και υπηρεσιών με ατέλειωτη παροχή πιστώσεων. Σύμφωνα με πρόσφατες στατιστικές μελέτες, το συνολικό χρέος των καταναλωτών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι σήμερα πάνω από 11 τρισεκατομμύρια δολάρια και συνεχώς αυξάνει. Μπορούμε να θυμηθούμε τον

καιρό που ένα εύλογο ποσόν πιστωτικών αγορών αφορούσε τις οικιακές ηλεκτρικές συσκευές, το αυτοκίνητο ή το σπίτι μιας οικογένειας. Αλλά τώρα πολλοί πωλητές προσφέρουν τα εμπορεύματά τους και διαβεβαιώνουν τους αγοραστές ότι δεν χρειάζεται να πληρώσουν κάτι για αρκετούς μήνες. Το έτος 2014 ο κόσμος είναι βυθισμένος σε πιστωτικά χρέη, τόσο οι καταναλωτές πολίτες όσο και οι κυβερνήσεις.

Ο ομοσπονδιακός συντελεστής του φόρου εισοδήματος στις ΗΠΑ το 1914 κυμαινόταν από 1% έως το ανώτερο 6%. Ωστόσο αυτοί οι χαμηλοί συντελεστές φορολογίας εφαρμόζονταν μόνο μετά από μία φιλελεύθερη απαλλαγή, που απελευθέρωνε το μέσο εργαζόμενο από άμεσους φόρους. Ο ανώτερος συντελεστής φόρου εισοδήματος το 2014 είναι λίγο κάτω του 40%. Ο χαμηλότερος φορολογικός συντελεστής είναι σήμερα 10%. Δεν αποτελεί έκπληξη ότι η στάση του λαού προς τους φόρους εισοδήματος κάθε μορφής δεν έχει αλλάξει. Το μικρό ποσοστό των ατόμων που όφειλε να καταβάλει φόρους το 1914 (φορολ. συντελεστής 1% έως 6%) ήταν εξίσου δυσανεκτικοί με εκείνους που καταβάλουν σήμερα 10% έως 40%.

ΤΑΞΙΔΙΑ

Το 1914 ο κόσμος ταξίδευε ακόμη με άλογα και άμαξες. Η αυτοκινητοβιομηχανία δεν είχε εμφανισθεί στο προσκήνιο, υπήρχαν δε πολύ λίγοι δρόμοι για τα αυτοκίνητα. Πράγματι, πριν εκατό

χρόνια υπήρχαν μόνο μερικοί δρόμοι κατάλληλοι για την κυκλοφορία των αυτοκινήτων. Έτσι σπάνια έβλεπε κανείς ένα αυτοκίνητο κυρίως εκτός των πόλεων, τα οποία προξενούσαν φόβο στα άλογα που παρέκκλιναν της πορείας τους από τα περίεργα, νέα, θορυβώδη αμάξια.

Το 2014 τα αυτοκίνητα αποτελούν στις ΗΠΑ και σχεδόν στο σύνολο του κόσμου μία καθημερινή πραγματικότητα. Το 2010, ο συνολικός αριθμός των αυτοκινήτων που χρησιμοποιούνταν σ' όλο τον κόσμο ξεπέρασε για πρώτη φορά το ένα δισεκατομμύριο, και το 2012 η παγκόσμια αυτοκινητοβιομηχανία κατασκεύασε πάνω από 60 εκατομμύρια οχήματα. Δεν είναι αξιοπερίεργο, ότι σε πολλά μέρη του κόσμου παρουσιάζεται κυκλοφοριακή συμφόρηση και τα οχήματα αναγκάζονται σε καθημερινή βάση να σταματούν επί ώρες. Επιπλέον προκύπτει αυξημένη ατμοσφαιρική ρύπανση που πολλές φορές βαίνει αποπνικτική. Νέοι αυτοκινητόδρομοι κατασκευάζονται σε όλες τις χώρες, αλλά και αυτοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα εκατομμύρια νέα αυτοκίνητα προς μπαίνουν ετησίως στην αγορά.

Πριν από έναν αιώνα τα αεροπλάνα χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά σε αναγνωριστικές αποστολές, ως οφθαλμοί των στρατών των εθνών. Εμπορικές και επιβατικές αεροπορικές εταιρείες δεν υπήρχαν πριν 100 έτη. Το 1914 οι σιδηρόδρομοι ήταν τα κύρια συγκοινωνιακά μέσα για επιβάτες και εμπορεύματα. Ενώ οι

σιδηρόδρομοι εξακολουθούν να διακινούν ένα σημαντικό τμήμα επιβατών και εμπορευμάτων, τα αεροπλάνα και τα αυτοκίνητα έχουν περιορίσει σημαντικά σε ποσοστό τη χρήση των σιδηροδρομικών γραμμών.

Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί πριν μία εκατονταετηρίδα ότι σήμερα θα βρισκόνταν χιλιάδες αεροπλάνα στον αέρα ανά πάσα στιγμή, νύχτα και ημέρα, ταξιδεύοντα από πόλη σε πόλη, από χώρα σε χώρα με ταχύτητα 600 μιλίων την ώρα; Σύμφωνα με το Στατιστικό Γραφείο Μεταφορών οι εμπορικές αερογραμμές μετέφεραν το έτος 2012 παγκοσμίως πάνω από 813 εκατομμύρια ανθρώπους, σε ένα σύνολο 9,8 εκατ. πτήσεων. Αυτό σημαίνει, πως πάνω από 2,2 εκατ. επιβάτες ταξιδεύουν αεροπορικώς ημερησίως με συνολικά πάνω από 26.800 διαφορετικές πτήσεις. Οι αριθμοί αυτοί είναι πράγματι καταπληκτικοί. Η εικόνα της μεταφοράς έχει αλλάξει ασύλληπτα τα τελευταία εκατό χρόνια.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΜΕΣΑ – Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΛΛΑΓΗ ΓΕΝΙΚΑ

Πριν μία εκατονταετηρίδα ο τηλεγράφος και το τηλέφωνο ήταν τα κύρια μέσα ταχείας επικοινωνίας. Ο τηλεγράφος συνέβαλε βασικά στη διαβίβαση μηνυμάτων σε μακρινές αποστάσεις. Τηλέφωνα χρησιμοποιούνταν σε μεγάλο βαθμό για τοπικές επικοινωνίες. Η γνωστοποίηση των ειδήσεων στο ευρύ κοινό ήταν περιορισμένη, με

εφημερίδες και περιοδικά. Τα επικοινωνιακά μέσα έχουν να παρουσιάσουν τεράστια αλλαγή από το 1914 ή μάλλον τα τελευταία 50 έτη! Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί το 1914 ότι πενήντα χρόνια αργότερα, το 1964, οι άνθρωποι θα μπορούσαν να κάθονται στο σπίτι τους και να παρακολουθούν στην τηλεόραση ειδήσεις και σημαντικά συμβάντα, που μάλιστα θα είχαν συμβεί την ίδια μέρα.

Ακόμη πενήντα χρόνια περαιτέρω μέχρι το έτος 2014 και η τεχνολογία των επικοινωνιών έχει ξεπεράσει κάθε πρόβλεψη και οποιαδήποτε σύγκριση με το παρελθόν καθίσταται περιττή. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά που ζουν ακόμη και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές του πλανήτη, έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν με οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου, κυριολεκτικά στην παλάμη του χεριού τους μέσω των κινητών τηλεφώνων, μοντέρνων ηλεκτρονικών τηλεφώνων και με άλλες μορφές φορητών συσκευών επικοινωνίας. Τα στατιστικά στοιχεία λένουν: Εντός του 2014 θα είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που ο αριθμός των κινητών τηλεφώνων θα υπερβεί τον παγκόσμιο πληθυσμό. Επιπλέον, το έτος 2014 άρχισε κατέχοντας το 91% του συνολικού πληθυσμού της γης (συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών) τουλάχιστον ένα κινητό τηλέφωνο κάποιου είδους. Οι αλλαγές μεταξύ του 1914 και του 2014 είναι αδιανόητες, είναι καταπληκτικές.

ΟΛΟΕΝΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΑΔΙΑΝΟΗΤΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Πιστεύουμε, ότι θα ήταν λάθος εάν λέγαμε, ότι δεν υπάρχει κυβέρνηση στη γη που να μη έχει υποστεί ριζικές αλλαγές την τελευταία εκατονταετηρίδα, ακόμα και μεταξύ εκείνων των εθνών που υπήρξαν καθ' όλη αυτή την περίοδο, όπως Ρωσία, Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία, Αγγλία και ακόμα οι ΗΠΑ. Τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης και ιατρικής περίθαλψης στις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν αδιανόητα πριν εκατό χρόνια. Ποιος θα το φανταζόταν πριν εκατό χρόνια, ότι τα αστικά δικαιώματα όλων των πολιτών θα θεσπίζονται με νόμους στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως συνέβη πριν από πενήντα έτη, το 1964; Η επίκαιρη συζήτηση σε αυτή τη χώρα περί ιατροφαρμακευτικής μεταρρύθμισης ήταν ανήκουστη το 1914, απλά και μόνο επειδή τέτοια ζητήματα δεν υφίσταντο. Τέτοιες αλλαγές ήταν ολοένα και πιο αδιανόητες στον κόσμο του 1914.

Τι σημαίνουν όλες αυτές οι αλλαγές; Είναι φυσικό να αναμένει κανείς ότι ο πληθυσμός του πλανήτη θα αυξήσει σε μεγάλο βαθμό σε μία εκατονταετηρίδα, αλλά ακόμη και αυτό έχει επιταχυνθεί σημαντικά από την τεράστια πρόοδο που έχει σημειωθεί στην ιατρική επιστήμη, ιδιαίτερα στον τομέα της υγείας των παιδιών και των βρεφών, καθώς και στους τομείς θεραπείας του καρκίνου, των καρδιακών παθήσεων και των εγκεφαλικών επεισοδίων. Αυτές και πολλές άλλες αλλαγές αποτελούν απτές αποδείξεις για την

ορθότητα των προφητικών λόγων, ότι κατά τον έσχατο καιρό «πολλοί θέλουνσι περιτρέχει, και η γνώσις θέλει πληθυνθή». (Δανιήλ 12:4) Και σίγουρα δεν υπήρξε ποτέ στην παγκόσμια ιστορία μία εκατονταετηρίδα όπως αυτή από το 1914 έως το 2014.

Πολλές φορές, όταν προσπαθούμε να επιστήσουμε σε κάποιον την προσοχή στην εκπλήρωση των προφητειών της Βίβλου, η απάντηση είναι πως όλα αυτά που συμβαίνουν στις ημέρες μας είναι θέματα ιστορίας που επαναλαμβάνεται. Λέγεται, πως πόλεμοι, επαναστάσεις και ανατροπές γινόνταν πάντοτε και πως πάντοτε έτσι θα είναι. Και όμως τα περισσότερα από τα κορυφαία γεγονότα των τελευταίων εκατό ετών, λίγα των οποίων σχολιάσαμε στις προηγούμενες παραγράφους είναι εντελώς νέα και διαφορετικά από οτιδήποτε έχει συμβεί στο παρελθόν. Πριν εκατό χρόνια πολλές από τις σημερινές «συνηθισμένες» πτυχές της καθημερινής ζωής ήταν ανύπαρκτες, αλλά σήμερα αντιπροσωπεύουν το πολύπλοκο και αναστατωμένο σχήμα του ταραχώδη και φοβισμένου κόσμου στον οποίο ζούμε.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΓΡΑΦΙΚΩΣ ΠΡΟΛΕΧΘΕΙΣ

Σίγουρα ζούμε σήμερα σ' έναν κόσμο διαφορετικό από εκείνον που υπήρχε πριν εκατό χρόνια. Με όλα τα θαυμαστά δημιουργήματα της

επιστήμης και της τεχνολογίας, θα μπορούσε κανείς να έλεγε, πως ο σημερινός κόσμος θα έπρεπε να ήταν πολύ καλύτερος του παλαιού. Ωστόσο, η απληστία και ο εγωισμός επιδρούν ισχυρώς επί των ανθρωπίνων υποθέσεων, ώστε η απόλαυση αυτών των καλών πραγμάτων που προέκυψαν από την «αύξηση της γνώσης» στον παρόντα «έσχατο καιρό» είναι συχνά αλλοιωμένα από τη συνειδητοποίηση, ότι η πρόοδος της παρούσας εποχής της επιστήμης και των εφευρέσεων θα μπορούσε κάλλιστα να οδηγήσει στην καταστροφή της ίδιας της ανθρώπινης φυλής. Δεν αποτελεί έκπληξη ότι τέτοιες σκέψεις απασχολούν σοβαρά σκεπτόμενους ανθρώπους που δεν γνωρίζουν όμως την προφητική σημασία των καιρών που ζούμε.

Ως σπουδαστές των προφητειών της Βίβλου, αντιλαμβανόμαστε ότι ο σημερινός μεταβαλλόμενος κόσμος είναι μία φάση της μετάβασης από την παλαιά παγκόσμια τάξη πραγμάτων σε μία νέα του Θεού κατάσταση της αύριον. Ενώ ο προ του 1914 κόσμος έφτασε στο τέλος του, ό,τι συνέβη από τότε δεν είναι μία πλήρης εκπλήρωση των γραφικών προφητειών σχετικά με το τέλος της ανθρώπινης εγωιστικής κοινωνικής διάρθρωσης. Ό,τι έχει συμβεί είναι απλώς ένα μέρος του αναγκαίου καιρού εκείνου της θλίψης, η οποία ποτέ δεν έγεινεν αφότου υπήρξε έθνος (Δανιήλ 12:1) και που τελικά θα οδηγήσει στην πλήρη διάλυση των ανθρωπίνων προσπαθειών για τη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας.

Την αποτυχία του ανθρώπου ωστόσο θα επακολουθήσει η θεία παρέμβαση διαμέσου της εγκαθίδρυσης της Βασιλείας του Χριστού που θα έχει ως βάση τη δικαιοσύνη.

Σε συνδυασμό με αυτό αποκαλύπτεται, ότι η αξιοθαύμαστη πρόοδος που έχει επιτευχθεί κατά μήκος πολλών πεδίων δεν μπόρεσε να κάνει τον πλανήτη έναν καλύτερο τόπο διαβίωσης. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκατό ετών παρατηρούμε μία απώλεια του ανθρώπου να αυτοκυβερνηθεί. Νόμος και τάξη καταρρέουν παντού, τόσο στο εθνικό όσο και στο διεθνή επίπεδο. Η εγκληματικότητα κάθε μορφής εξαπλώνεται σε κάθε έθνος. Οι πολυάριθμες παγκόσμιες δυσάρεστες καταστάσεις δεν μπορούν να βρουν κάποια λύση, παρά τις προσπάθειες των πολιτικών ηγετών.

Η αύξηση της γνώσης δεν βοήθησε τον άνθρωπο να αποφασίσει ο ίδιος κατά ορθολογιστικό τρόπο, με αποτέλεσμα το πνεύμα της αναρχίας να αυξάνεται. Επεκτείνοντας τα προφητικά λόγια του Δανιήλ, ο Ιησούς μίλησε επί του προκειμένου περί μιας περιόδου «μεγάλης θλίψης, οποία δεν έγεινεν απ' αρχής κόσμου έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. Και αν δεν συνετέμνοντο αι ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σαρξ». Μας διαβεβαιώνει όμως στη συνέχεια, ότι «αι ημέραι εκείναι θέλουσι συντμηθή». (Ματθ. 24:21, 22, Ρωμ. 9:28)

Έτσι, αν και ο κόσμος του σήμερα είναι από ορισμένες απόψεις καλύτερος, μία μορφή είναι λόγου χάριν τα πολλά υλικά πλεονεκτήματα σε σύγκριση με την προ εκατονταετηρίδας κατάσταση, από την άλλη πλευρά ο κόσμος καταρρέει. Οι βάσεις για την ειρήνη, την ασφάλεια, τη δικαιοσύνη και για το σεβασμό των συνανθρώπων, που είναι βασικά θεμέλια σε οποιαδήποτε αληθινά ευδαιμονούσα κοινωνία, απουσιάζουν. Υπάρχει μία παράφρονα σπουδή για απολαύσεις και πλούτη από τη μια πλευρά και τα ταραχώδη αιτήματα για ελευθερία και απελευθέρωση από ανισότητα και καταπίεση από την άλλη πλευρά κι έτσι πολύ ολίγοι είναι ικανοποιημένοι με τη σημερινή εξέλιξη των πραγμάτων.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τι μπορούμε να πούμε για το μέλλον; Η ανθρώπινη σοφία βλέπει τα επόμενα εκατό χρόνια ως μία περίοδο κατά την οποία ο άνθρωπος πρέπει να συνεχίσει τις προσπάθειές του για την επίλυση ή τουλάχιστον για το «μπάλωμα» των πολλών προβλημάτων του κόσμου, εάν θέλει να επιζήσει. Ακόμη, όπως η ιστορία των τελευταίων εκατό ετών σαφώς επισημαίνει, αυτές οι προσπάθειες θα δημιουργήσουν απλώς περισσότερες και πιθανόν μεγαλύτερες προκλήσεις από αυτές που υπάρχουν τώρα. Το ένα πρόβλημα είναι συνδεδεμένο με ένα άλλο και στη συνέχεια γεννά ένα νέο. Ο Ιησούς απεικόνισε τη ματαιότητα μιας τέτοιας πορείας με

τα λόγια: «Ουδείς βάλλει επίρραμμα αγνάφου πανίου επί ιμάτιον παλαιόν, διότι αφαιρεί τα αναπλήρωμα αυτού από του ιματίου και γίνεται σχίσμα χειρότερον.» (Ματθ. 9:16) Το «παλαιόν ιμάτιον» συμβολίζει την παλαιά τάξη πραγμάτων, που κυριαρχείται από αμαρτία και εγωισμό. Θέτοντας «επίβλημα» (μπάλωμα) σε παλιό ρούχο γίνεται ολόκληρο το ρούχο χειρότερο, μέχρι που τελικά να μη υπάρχει καμία ελπίδα βελτίωσης. Μόνο ένα εντελώς νέο «ρούχο», η δίκαια Βασιλεία του Χριστού, έχει τις ιδιότητες και τη δύναμη που είναι αναγκαίες «για να ντύσουν» την ανθρωπότητα με τη «στολή της αίνεσης». (Ησαΐας 61:3)

Δεν μπορούμε να πούμε το τι θα φέρουν τα επόμενα εκατό έτη στην ανθρωπότητα. Είναι πολύ πιθανόν ότι στην εν λόγω περίοδο θα εγκαθιδρυθεί η Βασιλεία του Χριστού και θα θέσει ένα τέρμα στο παλαιό, αμαρτωλό σύστημα πραγμάτων. Ωστόσο οφείλουμε «να αναμένουμε τον Κύριον», έχοντας πλήρη πίστη ότι κρατάει στα χέρια του όλες τις υποθέσεις. Η Βίβλος δεν παρέχει ειδικές λεπτομέρειες των από έτος σε έτος εξελίξεων σε αυτόν τον χαώδη καιρό της θλίψης. Πράγματι, δεν γνωρίζουμε τι να περιμένουμε για το έτος που μόλις ανέτειλε. Οι Γραφές, ωστόσο, μας διαβεβαιώνουν ότι όποια και αν είναι τα γεγονότα μέχρι το 2014 και πέραν αυτού, αυτά θα φέρουν εις πέρας το σκοπό του Υψίστου και ότι η επαναλαμβανόμενη προσευχή των πιστών «Ελθέτω η βασιλεία σου,

γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανῷ και επί της γης» θα εισακουστεί. (Ματθ. 6:10)

Αυτή η Βασιλεία, όπως δείχνουν οι Γραφές, θα αρχίσει να ασκεί την εξουσία της στην αρχαία Αγία Γη – στη γη Ισραήλ. Οι ορατοί αντιπρόσωποι της Βασιλείας θα είναι οι αναστημένοι αρχαίοι πιστοί υπηρέτες του Υψίστου, αρχίζοντας από το δίκαιο Άβελ και τελειώνοντας με τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Εάν σκεφτούμε τις θαυμαστές εφευρέσεις και τα ανθρώπινα επιτεύγματα ακόμη και σ' έναν αμαρτωλό κόσμο, τι θα συμβεί με τα θεία επιτεύγματα μέσω της ενέργειας και δύναμης της Βασιλείας του Χριστού; Εκπληκτική, πράγματι, θα είναι η ανακοίνωση που κάποια μέρα θα εξέλθει από την Ιερουσαλήμ, ότι ο Αβραάμ, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ και όλοι οι προφύτες, μαζί με όλους τους πιστούς της προχριστιανικής περιόδου, αναστήθηκαν εκ νεκρών, και ανέλαβαν τη διακυβέρνηση του Ισραήλ και ετοιμάζουν την επέκταση της Βασιλείας σε όλα τα έθνη.

Ο Απόστολος Παύλος ρώτησε ένα Ρωμαίο κυβερνήτη, αν πίστευε ότι θα πρέπει να θεωρηθεί ως απίστευτο πράγμα, ότι ο Θεός ανασταίνει νεκρούς. Δεν πρέπει! Το γεγονός ότι ο Θεός προβλέπει για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους μία περίοδος χιλίων ετών, τη Βασιλεία του Χριστού, για την ανόρθωση και αποκατάσταση του γένους υποδεικνύει την επαναφορά των δισεκατομμυρίων ανθρώπων από το θάνατο στη ζωή. Ο θάνατος του Χριστού δεν θα είχε αξία εάν

δεν απελευθέρωνε το γένος από τα δεσμά του θανάτου. Οι πιστοί ακόλουθοί του του παρόντος Ευαγγελικού αιώνα ομοίως ανυψούνται από το θάνατο στην αιώνια ζωή, στην «πρώτη ανάσταση», σε «δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν». (Ρωμ. 2:7) Σε εύθετο χρόνο, οι άνθρωποι των παρελθόντων αιώνων θα εγερθούν από τον ύπνο του θανάτου.

Οι ακόλουθοι του Ιησού θα εξυψωθούν και θα βασιλεύσουν μαζί με Αυτόν σε πνευματική, επουράνια φάση στη Μεσσιανική Βασιλεία. Οι Αρχαίοι Αριστείς (οι άγιοι της προχριστιανικής περιόδου) θα λάβουν εξουσία και θα είναι οι επίγειοι αντιπρόσωποι του βασιλείου εκείνου. Μετά την εδραίωση της ειρήνης μεταξύ εκείνων που θα εξακολουθούν να ζουν στο τέλος της μεγάλης θλίψης, θα ξεκινήσει η γενική ανάσταση των δισεκατομμυρίων κοιμωμένων στο θάνατο. Τι έξοχο έργο θα είναι αυτό και πόσο μεγάλη θα είναι η ενδόξαση του ονόματος του Δημιουργού, όταν μία γενεά μετά την άλλη θα εξέρχεται από τη μεγάλη φυλακή του θανάτου, φωτιζόμενη σχετικά με τον αληθινό Θεό και το θέλημα Αυτού και έχοντες την ευκαιρία να οδοιπορήσουν στην «αγία οδό» και να αποκτήσουν αγιότητα και αιώνια ζωή. (Ησαΐας 35:8)

Ως σπουδαστές των προφητειών θα συνεχίσουμε να παρατηρούμε τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στον κόσμο μέχρι το έτος 2014 και πέραν αυτού. Συνειδητοποιούμε ότι σύντομα η Μεσσιανική Βασιλεία θα ιδρυθεί με εξουσία και μεγάλη δόξα

και μέσω αυτής θα λυθούν οριστικά όλα τα τεράστια προβλήματα του κόσμου. Σύντομα θα επικρατήσει ειρήνη επί της γης, διότι Κύριος ο Θεός είναι αγαθός προς το ανθρώπινο γένος, και πριν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου θυσίασε τον μονογενή Υιό Του, που κατέστη ο Λυτρωτής της ανθρώπινης οικογένειας και με την εγκατάσταση της Βασιλείας του θα ευλογηθούν «πάσαι αι φυλαί της γης». (Γέν. 12:3, Πράξ. 3:25)

* * *

Όραμα για το μέλλον

Εδάφιο κλειδί: «3 διότι, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ και Ιούδα, λέγει Κύριος· και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών, και θέλουσι κυριεύσει αυτήν.»

- Ιερεμίας 30: 3

Επιλεγμένα εδάφια: Ιερεμίας 30:1-3, 18-22

ΣΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΑΣ για αυτό το μήνα, θα εξετάσουμε διάφορες προφητικές δηλώσεις από το βιβλίο του Ιερεμία, που σκιαγραφούν μερικές από τις ευλογίες και τις διατάξεις του Θεού, που θα συνοδεύσουν την επερχόμενη Μεσσιανική Βασιλεία. Σε αυτές τις προφητείες, το Ισραήλ και η Ιούδα, τα δύο τμήματα του εβραϊκού έθνους που κατέληξαν να είναι, μετά το θάνατο του βασιλιά Σολομώντα, προσδιορίζονται συγκεκριμένα ως οι αποδέκτες αυτών των ευλογιών. Αυτό είναι επειδή ήταν ο λαός της διαθήκης του Θεού κατά την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, και "οι αγαπημένοι για χάρη

των πατέρων," παρά τις πολλές ατέλειές τους. - Ρωμαίους 11:28

Σε αυτές τις προφητείες, το Ισραήλ είναι επίσης ένα παράδειγμα ολόκληρου του κόσμου της ανθρωπότητας, το οποίο, όπως και το εβραϊκό έθνος, έχει στερήσει πολύ εις το να τηρεί τους δίκαιους νόμους του Θεού. Είναι η επιθυμία του Θεού ότι «όλοι οι άνθρωποι, Εβραίοι και μη, σωθούν, και να φτάσουν εις την επίγνωση της αλήθειας.»(Α Τιμ. 2:4) Ως εκ τούτου, καθώς θεωρούμε τα προφητικά λόγια του προφήτη του Κυρίου, πρέπει να έχουμε κατά νου αυτή τη διπλή εφαρμογή, στο Ισραήλ, καθώς επίσης και στον κόσμο γενικότερα. Πράγματι, η υπόσχεση που δόθηκε στον Αβραάμ ήταν ότι, στο σπόρο του, «όλα τα έθνη της γης να είναι ευλογημένα» απο τον Ίδιον. - Γεν. 22:18

Μιλώντας μέσω του προφήτη, ο Κύριος στο εδάφιο κλειδί του μαθήματος μας λέει ότι, ο ίδιος, «θα φέρει και πάλι την αιχμαλωσία" του λαού Του (επαναφέρει δηλ.) Μια παρόμοια φράση χρησιμοποιείται και πάλι στο εδάδιο 18. Με την πρώτη ματιά, αυτά τα λόγια δεν ακούγονται καθόλου σαν ευλογία, αλλά μια περαιτέρω τιμωρία. Ωστόσο, οι λέξεις «να φέρει και πάλι», μεταφράζονται πιο σωστά ως «να αντιστρέψει», δηλ., ότι ο Θεός θα «αντιδρέψει» την αιχμαλωσία του λαού του. Για πάνω από είκοσι πέντε αιώνες, το Ισραήλ και ο λαός του ήταν δέσμιοι άλλων εθνών. Ο Ιησούς είπε ότι ήταν «να τους

καταπατήσει τα άλλα έθνη, μέχρι να εκπληρωθεί ο καιρός των εθνών." - Luke 21:24

Πολλά στοιχεία μας δείχνουν ότι το 1914, και ως αποτέλεσμα του Β 'Παγκοσμίου Πολέμου, είχε εκπληρωθεί αυτός ο "καιρός των εθνών», και ότι έχει «αντιστραφεί» εις αυτά τα έθνη, η αιχμαλωσία του Ισραήλ.» Παραθέτοντας περαιτέρω από το εδάφιο κλειδί μας, ο Θεός είπε ότι αφού η αιχμαλωσία τους είχε λήξει, θα "τους αναγκάσει να επιστρέψουν στη γη που έδωσα στον πατέρα τους, και αυτοί θα την κληρονομήσουν." Η Διακήρυξη Balfour του 1917 επέτρεψε στους Εβραίους να κάνουν ακριβώς αυτό-- να επιστρέψουν στη γη--και το 1948, μόνο τριάντα ένα χρόνια αργότερα, το Ισραήλ έγινε, και πάλι, ένα κυρίαρχο έθνος.

Παρά το γεγονός ότι τα ανωτέρω παρουσιάζουν μια σημαντική προοπτική για τα λόγια του Ιερεμία, εξακολουθεί να υπάρχει μια μεγαλύτερη προφητική άποψη που θέλουμε να επισημάνουμε.Είναι αυτό που θα εκπληρωθεί στο βασίλειο του Μεσσία, και θα επηρεάσει όχι μόνο το έθνος του Ισραήλ, αλλά και όλη την ανθρωπότητα.Η πολλών αιώνων αιχμαλωσία του Ισραήλ στα έθνη των εθνών ήταν, από πολλές απόψεις, ένα παράδειγμα της αιχμαλωσίας που υπέφερε ο άνθρωπος κάτω από τις αμαρτίες των πρώτων μας γονέων. Είναι η αιχμαλωσία της αμαρτίας, πόνου, και του θάνατου, από τα οποία κανένας δεν μπόρεσε να διαφύγει, παρά τις

καλύτερες προσπάθειες της επιστήμης και της ιατρικής.

Όμως ο Θεός, ακριβώς όπως υποσχέθηκε στο Ισραήλ την τελική απελευθέρωσή τους από την αιχμαλωσία, έχει επίσης υποσχεθεί στην ανθρωπότητα την απελευθέρωση από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου. Ο Ιησούς, παρέχοντας το πλεονέκτημα απόλυτρο, εξασφάλισε την απελευθέρωση για τον Αδάμ και όλους τους απογόνους του. Ο στόχος για την ερχόμενη βασιλεία του Χριστού θα είναι να φέρει πλήρως το τέλος της αιχμαλωσίας της ανθρωπότητας -- "Για να ανοίξει τα τυφλά μάτια, για να βγάλει έξω από τη φυλακή τους φυλακισμένους, καθώς και αυτούς που κάθονται στο σκοτάδι, που είναι κι αυτοί στη φυλακή.» - Ησ. 42:7

Αποκατάσταση

Εδάφιο κλειδί: «Ιδού, έρχονται ημέρες, λέγει ο Κύριος, που θα κάνω μια νέα διαθήκη με τον οίκο Ισραήλ, και με τον οίκο του Ιούδα.»

- Ιερεμίας 31:31

Επιλεγμένο εδάφιο: Ιερεμίας 31: 31-37

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ για την ανθρωπότητα, να δοθεί στον καθένα η ευκαιρία για την αποκατάσταση όλων όσων είχαν χαθεί, όταν οι πρώτοι γονείς μας αμάρτησαν--την τελειότητα της υγείας και της ζωής, την εξουσία επί της γης, και την κοινωνία και την εύνοια του Θεού. Ο απόστολος Πέτρος μίλησε για αυτό τον υπεσχεμένο καιρό ως περίοδο της «επιστροφής [η αποκατάστασης] των πάντων», λέγοντας ότι είχε ειπωθεί με "το στόμα όλων των αγίων προφητών [του Θεού] απο καταβολής του κόσμου.» - Πράξεις 3:21

Ο Ιερεμίας, ένας από τους πιστούς προφήτες του Θεού, μιλάει για τον ερχόμενο χρόνο αποκατάστασης στα εδάφια του σημερινού μαθήματος. Τα λόγια αυτά επικεντρώνονται κυρίως στο Ισραήλ και του Ιούδα. Ωστόσο, όπως σημειώσαμε προηγουμένως (βλ. μάθημα της 7ης

Σεπτεμβρίου), είναι εν πολλοίς "τυπικά" όλης της ανθρωπότητας. Το εβραϊκό έθνος ήταν ένας λαός κάτω από μια σχέση διαθήκη με τον Θεό. Οι ίδιοι είχαν τοποθετηθεί σε αυτή τη θέση, όταν συμφώνησαν και υποσχέθηκαν να τηρήσουν τους νόμους του Θεού, αφού παρουσιάστηκαν σε αυτούς. Μιλώντας μέσω του Μωυσή, ο Θεός είχε πει, "Τώρα, λοιπόν, εάν πράγματι εσείς υπακούσετε τη φωνή μου, και τηρήσετε τη διαθήκη μου, τότε εμένα θα μου είστε ένας εκλεκτός θησαυρός πάνω απ' όλους τους άλλους ανθρώπους." Ανταποκρινόμενος σε αυτό, "Όλος ο λαός απάντησε ομοφώνως, και είπε, «Πάντα όσα είπε ο Κύριος θα πράξουμε. Και ανέφερεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού.» - Εξ. 19:5,8

Λόγω του γεγονότος ότι οι νόμοι του Θεού είναι τέλειοι, και κανένας στο Ισραήλ μπορούσε να αρθεί στο ύψος τέτοιου υψηλού επίπεδου, το εβραϊκό έθνος δεν ήταν σε θέση να διατηρήσει τους όρους της διαθήκης του με το Θεό. Ο προφήτης Ιερεμίας έγραψε σχετικά με αυτό, λέγοντας, «γιατί τη διαθήκη μου την παρέβησαν, αν και ήμουν για αυτούς σαν ένας σύζυγος άνδρας, λέγει ο Κύριος.» - (Ιερ. 31:32)

Μόνο ο Ιησούς, που «εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον" της διαθήκης, ήταν σε θέση να τηρήσει άψογα τους όρους της συμφωνίας του Ισραήλ με το Θεό. (Γαλ. 4:4) Με τον τρόπο αυτό, και με το περαιτέρω όλο-σημαντικό βήμα Του να πεθάνει ως λυτρωτής του ανθρώπου, ο

Ιησούς εξάλειψε "το χειρόγραφο με τα διατάγματα που ήταν εναντίον" του Ισραήλ, και "αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας (καρφώνοντας) αυτό επί του σταυρού." - Κολ. 2:14

Αυτό το έργο του Κυρίου μας στην πρώτη Του έλευση, κατέστησε δυνατά τα γεγονότα που θα πραγματοποιηθούν σύντομα κατά τη διάρκεια της βασιλείας Του, της μεσσιανικής. Αφού λυτρώθηκε το Ισραήλ από την «κατάρα του νόμου», καθώς και όλη η ανθρωπότητα από την «κατάρα» την προειρημένη στην Εδέμ, η σκηνή είχε οριστεί για μια «νέα διαθήκη» να γίνει μεταξύ του λαού του Θεού -το Ισραήλ κι ο Ιούδας- και κατ'επέκταση, όλων όσων είναι «εν Αδάμ.» (Γαλ. 3:13; Γεν. 3:17; Αποκάλυψη 22:1-3; Α Κορ. 15:22)

Το εδάφιο κλειδί μας μιλά προφητικά για αυτή τη νέα διαθήκη, και τα εδάφια που ακολουθούν προσθέτουν αυτά τα σημαντικά λόγια, "Αυτό θα είναι η [νέα] διαθήκη που θα κάνω με τον οίκο του Ισραήλ. Μετά από τις ημέρες εκείνες, λέγει ο Κύριος, θα βάλω το νόμο μου στα ενδόμυχα τους, και θα το γράψω το στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου. Και δεν θα διδάξει πλέον ο καθένας τον πλησίον του, και κάθε άνθρωπος τον αδελφό του, λέγοντας «γνωρίστε τον Κύριο», γιατί όλοι θα με γνωρίζουν, από τους μικρούς έως τους μεγαλύτερους αυτών, λέγει ο Κύριος: γιατί θα συγχωρήσω τις ανομίες τους, και δεν θα θυμάμαι πια τις αμαρτίες τους.» - Ιερ. 31:33,34

Η Καινή Διαθήκη, που επιβεβαίωσε και ο Παύλος (βλέπε Εβρ. 8:6-12), θα είναι ο νόμος της βασιλείας του Μεσσία, κάτω απο τον οποίο το Ισραήλ, καθώς και όλες οι οικογένειες της γης, θα αποκατασταθούν πάλι σε σχέση με ό, τι χάθηκε στην Εδέμ. Πράγματι, ο Ιησούς ήρθε "να αναζητήσει και να σώσει αυτούς που έχουν χαθεί.» - Λουκά 19:10

Μάθημα Τρία

Ένα νέο μέλλον

Εδάφιο κλειδί: «9 Και παν έμψυχον έρπον, εις όσα μέρη ήθελον επέλθει ούτοι οι ποταμοί, θέλει ζή· και θέλει είσθαι εκεί πλήθος ιχθύων πολύ σφόδρα, επειδή τα ύδατα ταύτα έρχονται εκεί· διότι θέλουσιν ιαθή· και θέλουσι ζη τα πάντα, όπου ο ποταμός έρχεται.» - Ιεζεκιήλ 47: 9

Επιλεγμένο εδάφιο: Ιερεμίας 32:2-9, 14, 15

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ για το σημερινό μάθημα είναι μια θλιβερή πραγματικότητα. Τον Ιερεμία - ένας πιστός Ισραηλίτης και ο προφήτης του Κυρίου- τον είχε κλείσει στη φυλακή ο Σεδεκίας, ο

βασιλιάς του Ιούδα της--το σύστημα διαίρεσης των δύο φυλών του Ισραήλ. Ο Σεδεκίας ήταν απογοητευμένος επειδή ο Ιερεμίας προφήτευσε ότι η Ιερουσαλήμ θα πολιορκηστεί και ηττηθεί από τον βασιλιά της Βαβυλώνας. Είχε προφητέψει επίσης ότι η βασιλεία του Σεδεκία θα αφαιρεθεί από αυτόν, και ότι θα πιαστεί αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα. (Ιερ. 32: 2-5) Αν και τώρα αιχμάλωτος από τα χέρια του βασιλιά, του δικού του, τα λόγια του Ιερεμίας ήταν αλήθεια. Ό, τι είχε προβλέψει σχετικά με την Ιερουσαλήμ, τον Σεδεκία, και την βασιλεία του, πράγματι έγιναν πραγματικότητα. Οι Ισραηλίτες ήταν πλέον σκλάβοι στη Βαβυλώνα. Δεν είχαν πλέον το δικαίωμα να κατέχουν σπίτια δικιά τους, χωράφια, ή αμπελώνες.

Ενώ στη φυλακή, «ο λόγος του Κυρίου» ήρθε στον Ιερεμία σε έναν πολύ ενδιαφέροντα τρόπο. (εδαφ. 6-14) Παραφράζοντας τον απολογισμό, ο Θεός πληροφόρησε τον Ιερεμία ότι ένα χωράφι στη γενέτειρά του Αναθωθ, που ανήκε πριν στον θείο του, θα μπορούσε να παραμείνει υπό την ιδιοκτησία της οικογένειάς του αν θα το αγόραζε. «Το δικαίωμα της εξαγοράς είναι δικό σου για να το αγοράσεις» Ο Θεός είπε στον Ιερεμία. Ο γιος του του θείου του Ιερεμία στη συνέχεια ήρθε να τον δει στη φυλακή και του επιβεβαίωσε τα λόγια του Κυρίου, λέγοντας, «το δικαίωμα της κληρονομιάς είναι δικό σου, και η εξαγορά είναι δική σου· αγόρασον τούτο για τον εαυτό σου.» Ο Ιερεμίας τότε «ήξερε ότι αυτός ήταν ο λόγος του

Κυρίου.» Αγόρασε το χωράφι, έδωσε τα χρήματα στον γιο του θείου του, και εξασφάλισε την απόδειξη της αγοράς με τα κατάλληλα έγγραφα, σφραγίζοντας τα σε ένα πήλινο δοχείο σε περίπτωση που θα ήταν ποτέ απαραίτητο στο μέλλον για να τεκμηριωθεί η συναλλαγή αυτή.

Παρά το γεγονός ότι ο απολογισμός της αγοράς του Ιερεμία πεδίου του θείου του είναι αναμφίβολα αλήθεια, ο Κύριος θα χρησιμοποιείται για να δείξει κάτι πολύ σημαντικό όσον αφορά το Ισραήλ. Αμέσως μετά τον ανωτέρω απολογισμό, θα βρούμε τα λόγια του εδαφίου μας, τα οποία υπόσχονται ότι «τα σπίτια, τα χωράφια και τα αμπέλια θα τα κατέχει και πάλι σε αυτή τη γη.» Ακριβώς όπως ο Ιερεμίας είχε επανακτήσει την κυριότητα της περιουσίας του θείου του, καταβάλλοντας το τίμημα για την εξαγορά της, ο Ιησούς κατέβαλε το τέλειο τίμημα -δηλ. την τέλεια ανθρώπινη ζωή του- για την εξαγορά του Αδάμ. - Α Τιμ. 2:5,6

Όπως έχει καταγραφεί στην αφήγηση του μαθήματος μας, το Ισραήλ ήταν εκείνη τη εποχή στη δουλεία στη Βαβυλώνα. Και η ανθρωπότητα, ήταν κάτω απο τη δουλεία «αμαρτίας και του θανάτου» από την πτώση του Αδάμ. (Ρωμ. 8: 2) Στην περίπτωση του Ισραήλ, η αγορά από τον Ιερεμία του χωραφιού του θείου του επιτεύχθηκε, ενώ ήταν στη φυλακή, και ενώ η χώρα βρισκόταν σε αιχμαλωσία. Σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια πριν, κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της

ανθρωπότητας στην αμαρτία και το απαίσιο αποτελέσματά της, η λυτρωτική αγορά του Αδάμ και της φυλής του, από τον Ιησού Χριστό, επιτεύχθηκε. Πράγματι, ακόμη και σήμερα, αυτή η δουλεία συνεχίζεται.

Ωστόσο, ο Θεός παραμένει συνεπής (πιστός) στο δόσιμο των υποσχέσεών Του, τόσο στο Ισραήλ όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο. Όλη η ανθρωπότητα έχει «εξαγορασθεί ... με το πολύτιμο αίμα του Χριστού» και όλοι είναι υπό την κυριότητα τη δικιά Του. (Α Πέτρ. 1: 18,19) Σε συνεργασία με τον Ουράνιο Πατέρα, ο Χριστός θα ευλογήσει την ανθρωπότητα την οποία αγόρασε. Όλοι όσοι υπακούουν στους δίκαιους νόμους του βασιλείου του Μεσσία θα κατέχουν και πάλι τον όμορφο, της Εδέμ, παράδεισο χαμένο πριν από πολύ καιρό.

Πράγματι, «Σπίτια, χωράφια και αμπέλια θα αποκτηθούν και πάλι σε αυτή τη γαία (κομμάτι γης)» της ίδιας της γης, που είναι η αιώνια και τέλεια κατοικία του ανθρώπου. Τι λαμπρό μέλλον που επιφυλάσσεται για την ανθρώπινη φυλή!

Οι απίθανοι δυνατότητες

Εδάφιο κλειδί: «11 η φωνή της χαράς και η φωνή της ευφροσύνης, η φωνή του νυμφίου και η φωνή της νύμφης, φωνή των λεγόντων, Αινείτε τον Κύριον των δυνάμεων, διότι αγαθός ο Κύριος, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα· και των προσφερόντων ευχαριστηρίους προσφοράς εις τον οίκον του Κυρίου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της γης, ως το πρότερον, λέγει Κύριος.» - Ιερεμίας 33:11

Επιλεγμένο εδάφιο: Ιερεμίας 33:2-11

ὍΠΩΣ ΣΥΖΥΤΗΘΗΚΕ στο προηγούμενο μάθημά μας, ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ιερεμία, ενώ ήταν στη φυλακή, και του ανέθεσε να εξαγοράσει το χωράφι του θείου του, που απεικονίζει το πώς η λυτρωτική τιμή, που κατεβλήθη από τον Ιησού, θα δώσει στην ανθρωπότητα την ευκαιρία να κατέχει και πάλι τη γη στην τελειότητα. Στο σημερινό μάθημα διαβάζουμε ότι ο «λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ιερεμία για δεύτερη φορά, ενώ ήταν ακόμα κλεισμένος στο προαύλιο της φυλακής.» (Ιερ. 33: 1) Αυτό το δεύτερο μήνυμα από το Θεό, έχει προσθέσει περαιτέρω λεπτομέρειες για την ελπίδα

που έχει μεταφερθεί στο παρελθόν. Η σημασία του τι επρόκειτο να πει στον Ιερεμία φαίνεται στα λόγια του εδαφίου 3. Ο Κύριος είπε, «εγώ θα σου δείξω ... μεγάλα και δυνατά πράγματα, που εσύ δεν ξέρεις.»

Στα εδάφια 4-7, ο Θεός αποκάλυψε στον προφήτη ότι αν και η ιερή πόλη του Ισραήλ, η Ιερουσαλήμ, και οι οίκοι του βασιλιά του Ιούδα, είχαν «γκρεμιστεί», και ήταν σήμερα γεμάτοι απο τα «πτώματα» από αυτούς που επέτρεψε ο Ίδιος να θανατοθούν εξαιτίας της κακίας τους, αυτό ήταν μόνο για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα.

Σε εύθετο χρόνο, ο Θεός είπε στον Ιερεμία, «θα φέρω ... υγεία και θεραπεία, και εγώ θα τους θεραπεύσω, και θα αποκαλύψω σ' αυτούς την αφθονία της ειρήνης και της αλήθειας. Και θα επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιούδα και την αιχμαλωσίαν του Ισραήλ, και θα οικοδομήσει αυτούς ως το πρότερον (όπως πριν).»

Ο Κύριος έδειξε, επίσης, ότι η «υγεία και θεραπεία» για το Ισραήλ θα απαιτούσε πρώτα ότι πρέπει να καθαρισθούν και να λάβουμε άφεση αμαρτιών -συγχωρεμένοι να γίνουν- για «πάσας τας ανομίας αυτών, με τας οποίας ημάρτησαν εις εμέ» (εδ. 8) Παρά το γεγονός ότι ο Θεός είναι στην ευχάριστη θέση να καθαρίσει και να συγχωρέσει εκείνους που έχουν αμαρτήσει εναντίον του, αυτό δεν δίδεται σε οποιονδήποτε, εκτός αν πρώτα εκφράζει κανείς μια ειλικρινή επιθυμία να μετανοήσει και να διορθώσει τη συμπεριφορά του απέναντι σε Αυτόν. Με την υπόσχεση ότι θα κάνει

αυτό, ο Θεός προφανώς κοίταξε εμπρός στο ρεύμα του χρόνου για το πότε το Ισραήλ θα εκφράσει τελικά μια τέτοια αλλαγή της καρδιάς. Στη συνέχεια, θα ήταν η χαρά Του να καθαρίσει, να συγχωρήσει, και να τους «θεραπεύσει».

Ο χρόνος για την εκπλήρωση της ευδοκίας του Θεού προς τον λαό του, θα είναι στην αρχή της βασιλείας του Χριστού, όταν το Ισραήλ, με αληθινή ταπείνωση και μετάνοια, θα αναγνωρίσει τον Μεσσία του και θα φωνάζει, «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.»(Ματθ. 23:39) Τότε το Ισραήλ θα είναι «αίνεσις και δόξα έμπροσθεν πάντων των εθνών της γης, τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ κάμνω εις αυτούς· και θέλουσιν εκπλαγή και τρομάξει διά πάντα τα αγαθά και διά πάσαν την ειρήνην, την οποίαν θέλω κάμει εις αυτήν.» - Ιερ. 33:9

Το εδάφιο μας λέει ότι για άλλη μια φορά οι ήχοι της χαράς, αγαλλίασης, και επαίνου στο Θεό, θα αντηχήσει σε όλη τη γη του Ισραήλ, όπως διακηρύττουν το μέγα έλεός Του προς αυτούς. Τέτοια θα είναι τα ευλογημένα αποτελέσματα της εγκατάστασης της βασιλείας του Χριστού επί της γης. Ωστόσο, οι ευλογίες για το Ισραήλ θα είναι μόνο η αρχή. Ο λόγος του Θεού είναι γεμάτος με δηλώσεις που δείχνουν ότι οι ευλογίες της βασιλείας θα επεκταθούν σε «όλα τα έθνη της γης.» (Γεν 22:18) Ο προφήτης Ησαΐας μιλά για αυτό πολλές φορές, ένα παράδειγμα του οποίου βρίσκουμε σε αυτά τα λόγια: «6 και είπε,

Μικρόν είναι το να ήσαι δούλός μου διά να ανορθώσης τας φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρης το υπόλοιπον του Ισραήλ· θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη, διά να ήσαι η σωτηρία μου έως εσχάτου της γης.» (Ησαΐας 49: 6.) Δόξα στον Θεό ότι η σωτηρία Του θα είναι «μέχρι τα πέρατα της γης!»»

«Η ΕΥΧΗ ΕΝΟΣ ΝΑΖΗΡΑΙΟΥ»

*«Όταν ανήρ ή γυνή ευχηθή ευχήν Ναζηραίου,
δια να αφιερωθή εις τον Κύριον, ...» (Αριθμ. 6:2)*

Η ευχή του Ναζηραίου, όπως τη βρίσκουμε στους Αριθμούς, στο κεφάλαιο 6, ήταν μία ευχή με όρκο, μία υπόσχεση με όρκο που δινόταν για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, ίσως για ένα μήνα ή για ένα έτος ή για όλη τη διάρκεια της ζωής. Οι Γραφές αναφέρουν περί τριών προσώπων που έδωσαν για όλη τη ζωή τους την ευχή ενός Ναζηραίου – ο Σαμψών, ο Σαμουήλ και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής.

Διαβάζουμε στους Αριθμούς 6:1-8: «Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων: Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, και ειπέ προς αυτούς: Όταν ανήρ ή γυνή ευχηθή ευχήν Ναζηραίου, δια να αφιερωθή εις τον Κύριον, θέλει εγκρατεύεσθαι από οίνου και από σίκερα, και δεν θέλει πίνει όξος από οίνου, ή όξος από σίκερα, ούτε θέλει πίνει ό,τι είναι κατασκευασμένον από σταφυλής, ούτε θέλει φάγει σταφυλήν πρόσφατον,

ουδέ σταφίδας. Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει φάγει ουδέν εκ των όσα γίνονται εξ αμπέλου, από φλοιού σταφυλής, έως κόκκου αυτής. Πάσας τας ημέρας της ευχής της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει περάσει ξυράφιον επί της κεφαλής αυτού, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι, τας οποίας ευχήθη εις τον Κύριον, άγιος θέλει είσθαι, αφίνων τας τρίχας της κόμης της κεφαλής αυτού να αυξάνωσι. Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού εις τον Κύριον, δεν θέλει εισέλθει εις τεθνεώτα. Δεν θέλει μολυνθή δια τον πατέρα αυτού, ή δια την μητέρα αυτού, δια τον αδελφόν αυτού, ή δια την αδελφήν αυτού, όταν αποθάνωσιν, επειδή η προς τον Θεόν αφιέρωσις αυτού είναι επί της κεφαλής αυτού. Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού είναι άγιος εις τον Κύριον.»

Αυτή είναι μία εκ των πιο χαρακτηριστικών απεικονίσεων στην Αγία Γραφή για πλήρη, τελεία, απεριόριστη αφιέρωση για να υπηρετήσει κανείς τον Θεόν, τον Ύψιστον. Δείχνει συμβολικά τις απαιτήσεις που πρέπει να εκπληρώσει κάθε ένα μέλος του μικρού ποιμνίου από την εδώ πλευρά του καταπετάσματος.

Προαιρετικά

Μία των προϋποθέσεων της αφιέρωσης μας παρέχεται στο εδάφιο 2, με τις λέξεις: «Όταν ανήρ ή γυνή ευχηθή ευχήν Ναζηραίου, δια να αφιερωθή εις τον Κύριον.» Η πρώτη λέξη του κειμένου «όταν» δηλώνει, ότι η ευχή αυτή, η αφιέρωση αυτή

δεν γινόταν αναγκαστικά, αλλά απόλυτα προαιρετικά. Εάν κάποιος αισθανόταν βαθειά στην καρδιά του το διακαή πόθο να αφιερωθεί στον Κύριον, τότε έπραττε αυτό.

Έτσι όφειλε να συμβαίνει και σ' εμάς. Η αφιέρωσή μας πρέπει να είναι προαιρετική. Εξ όλης καρδιάς πρέπει να επιποθούμε με πλήρη χαρά να καταθέσουμε τη ζωή μας στην υπηρεσία του Κυρίου. Εάν η αφιέρωση γίνεται από κάποιο άλλο κίνητρο, πιθανόν από φόβο ή από το σκεπτικό πως αυτό είναι κάτι που πρέπει έτσι και αλλιώς κάποια μέρα να το πράξω, οπότεν μπορώ να το πράξω τώρα, τότε η αφιέρωση είναι κάτι που δεν γίνεται με χαρά. Όχι, η αφιέρωσή μας πρέπει να λαμβάνει χώρα με χαρμόσυνη διάθεση που να διακατέχει όλο το είναι μας.

Η εβραϊκή λέξη για «Ναζηραίος» είναι ναζήρ. Σημαίνει για ένα συγκεκριμένο σκοπό να αποχωριστεί ή να αφιερωθεί κάποιος.

Για ποιο σκοπό;

Να αποχωριστεί για τον Ύψιστον, για τον ΓΧΒΧ (Γιάχβε).

- «Όταν (κάποιος) ένας άντρας ή μία γυναίκα ευχηθή ευχή Ναζηραίου ...» στα εβραϊκά απαντάται το ρήμα «πάλα», που σημαίνει το να κάνει κανείς κάτι το ιδιαίτερο, κάτι το ασυνήθιστο. Η βασική σημασία αυτής της λέξης απαντάται στο εδάφιο Ησαΐας 9:6, όπου αποκαλύπτεται ένα των ονομάτων για τον Ιησού, «Θαυμαστός Σύμβουλος». Ναι, αυτή η λέξη ανταποκρίνεται στην

πραγματικότητα, περιγράφει την πληρότητα της αφιέρωσης.

Έχουμε πολλές γραφικές υποδείξεις όπως αποχωρίσουμε εαυτούς από τον κόσμο. Μία χαρακτηριστική υπόδειξη εμπεριέχεται στα εδάφια Ρωμαίους 12:1 και 2: «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, δια των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία.» Παρατηρούμε στη συνέχεια, στο επόμενο εδάφιο 2, το πώς οφείλουμε να αποχωρίσουμε εαυτούς. «Και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε δια της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον.»

Κατονομάζονται τρεις πλευρές της αφιέρωσής μας, που συμβολίζονται στην ευχή ενός Ναζηραίου και εγείρουν την προσοχή μας:

1. Αυταπάρνηση
2. Ανάπτυξη χαρακτήρα και ταπεινοφροσύνη για να ξεπροβάλλει η ζωή μας και να αποκαλυφτεί και στους άλλους συνανθρώπους μας
3. Αποφυγή αμαρτιών

Κανένas οίνος

Το εδάφιο Αριθμ. 6:3 λέγει: «θέλει εγκρατεύεσθαι από οίνου και από σίκερα, και δεν θέλει πίνει όξος από οίνου, ή όξος από σίκερα, ούτε

θέλει πίνει ό,τι είναι κατεσκευασμένον από σταφυλής, ούτε θέλει φάγει σταφυλήν πρόσφατον, ουδέ σταφίδας.» Ο Ναζηραίος οφείλει να μη πιεί τίποτε από ό,τι προέρχεται από το χυμό των σταφυλιών.

Αυτός ο νόμος του Ναζηραίου ήταν πιο απαιτητικός από εκείνον του ιερέα. Στους ιερείς ήταν απαγορευμένο κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στη Σκηνή του Μαρτυρίου να πίνουν οίνο, αλλά μπορούσαν να πουν μετέπειτα. Αλλά ένας Ναζηραίος έπρεπε να εγκρατευόταν από αλκοόλ για όλο το διάστημα της αφιέρωσής του. Το κρασί χρησιμοποιείται σαν σύμβολο για διάφορα πράγματα. Στην ευχή του Ναζηραίου είναι κυρίως ένα σύμβολο των γηϊνών ή κοσμικών τέρψεων, που επιφέρουν μέθη. Το κρασί συγχύει τις αισθήσεις. Έτσι αυτό παριστάνει γήϊνες τέρψεις που συσκοτίζουν εύκολα τις αισθήσεις μας και μας απομακρύνουν από το πνευματικό στόχο μας. Η ζωή μας οφείλει να χαρακτηρίζεται από αυταπάρνηση και εγκράτεια από γήϊνες ηδονές που παρεμποδίζουν το επουράνιο όραμά μας, την προσέγγισή μας με τον Θεόν και την υπηρεσία μας για αυτόν. Όπως αναγράφεται στην προς Ρωμαίους επιστολή κεφ. 8:13, οφείλουμε δια του πνεύματος να θανατώνουμε τις πράξεις του σώματος.

Ο προφήτης ομιλεί περί τέτοιων ατόμων που είναι μεθυσμένοι, όχι όμως από οίνο (Ησ. 29:9). Πολλά πράγματα μπορούν να έχουν αυτή την επίπτωση. Ο καθένας από εμάς όφειλε να εξετάζει

εαυτόν και να θέτει την ερώτηση: Διάγω μία ζωή της αυταπάρνησης ή μήπως συμμετέχω στις υποθέσεις του κόσμου; Ήπια την τελευταία εβδομάδα κάποιο συμβολικό οίνο;

Μερικές φορές μπορούμε να αιτιολογήσουμε κάτι με κάποιο λογικό τρόπο και να αναρωτηθούμε: «Τι είδους ζημία θα μπορούσε να προκύψει, εάν συμμετέχω μόνο λίγο σε αυτά τα γήινα πράγματα; Δεν είναι όλα αμαρτία και η ανθρώπινη υπόστασή μας χρειάζεται αυτά.»

Πράγματι, υπάρχουν πολλά και θαυμαστά πράγματα στην παρούσα ζωή που δεν είναι αμαρτωλά. Αλλά οφείλουμε να αναλογιστούμε όλες τις επιπτώσεις επί της πνευματικής ζωής μας. Μας φέρνουν πλησιέστερα στον Θεόν ή ζημιώνουν και εξασθενούν την πνευματική ζωή μας; Αυξάνουν αυτά τα πράγματα – όποια και εάν είναι αυτά – την πείνα και τη δίψα μας για τις επουράνιες επαγγελίες και τη στενή κοινωνία με τον Θεόν ή αποσκοπούν να μας απομακρύνουν από την παρουσία του Θεού και από την εκτέλεση του θελήματός του; Οφείλουμε να αποφεύγουμε όλα τα πράγματα και όλες τις υποθέσεις που μας απομακρύνουν από τον Θεόν.

Ας παρατηρήσουμε στο υπό εξέταση κείμενό μας, ότι ο Ναζηραίος δεν έπρεπε να παραιτηθεί μόνο από το να πίνει οίνο, αλλά επίσης και από το χυμό των σταφυλών. Περαιτέρω όφειλε να μη τρώγει ακόμη και ξηρές σταφίδες από την άμπελο. Μία σταφίδα! Οφείλουμε να

επαγρυπνούμε, όχι απλώς να αποφεύγουμε τον «οίνο», αλλά επίσης και τα πράγματα που πιθανώς να βρίσκονται σε άμεση συσχέτιση με αυτόν.

Η πιο μικρή αμαρτία ανοίγει το δρόμο για μεγαλύτερες αμαρτίες. Οι πιο μικρές γήινες διασκεδάσεις μπορούν να ανοίξουν την όρεξή μας για μεγαλύτερες. Ζούμε σε μία εποχή μεγάλης ελευθερίας και ευημερίας. Σχεδόν ο καθένας μπορεί να απολαύσει πολλά αγαθά και επίγειες διασκεδάσεις, αλλά υπάρχουν πράγματα που θα ήταν καλύτερα να τα απέφυγε η νέα κτίση. Είναι εύκολο να αιχματωλιστεί κανείς από τις υποθέσεις αυτού του κόσμου. Ξεκινά με το να δίδονται στα παιδιά τα πάντα, μόλις αυτά επιθυμήσουν κάτι. Ίσως να ενδιαφέρεται κάποιος για λογικά πράγματα – έπιπλα, αυτοκίνητο, θέση εργασίας – και τα επίγεια αγαθά μπορούν να αρχίσουν να αυξάνονται, και μάλιστα υπεράνω των πνευματικών αξιών. Επίγεια καλοπέραση μπορεί να καλλιεργήσει μία τέτοια ατμόσφαιρα στην οποία να αισθανόμαστε ολοένα και πιο ανεξάρτητοι και λιγότερο εξαρτώμενοι από τον Ουράνιο Πατέρα μας.

Μπορούμε να συλλογιζόμαστε, ότι εάν δεν μπορούμε να αποκτήσουμε κάτι, αυτή η παραίτηση να αντιστοιχεί με αυταπάρνηση.

- Είναι όμως έτσι η περίπτωση;

- Όχι! Μόνο, εάν μπορούμε να αποκτήσουμε κάτι, αλλά παραιτηθούμε από αυτό ένεκα μιας καλής αιτίας, τότε αυτό είναι πράγματι μία αυταπάρνηση.

Αλλά το θέμα δεν λήγει εδώ. Ας προσέξουμε το εδάφιο 4. Ένας Ναζηραίος όφειλε να απέχει όχι μόνο από οίνο, αλλά και από το χυμό των σταφυλιών και μάλιστα και από τις ξηρές σταφίδες. «Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει φάγει ουδέν εκ των όσα γίνονται εξ αμπέλου, από φλοιού σταφυλής, έως κόκκου αυτής.» Δεν του επιτρεπόταν να φάγει κάτι από την άμπελο, ούτε καν κάτι που προερχόταν από τους κόκκους ή το φλοιό των σταφυλιών. Ο Ουράνιος Πατέρας μας ήθελε να μας διδάξει, όπως αποφεύγουμε τον πειρασμό των κοσμικών απολαύσεων και σαρκικών επιθυμιών που μας απομακρύνουν από την οδό της καθιέρωσης. Ούτε ένα κουκούτσι να μη λαμβάνουμε στο στόμα μας! Πρέπει να αποφεύγουμε ακόμη και το «σπόρο», ακόμη και σκέψεις που μας απομακρύνουν από τον Θεό.

Περιστασιακά θα έχουμε ακούσει τα λόγια, «όταν ήμουν ακόμη στον κόσμο» ή «όταν δεν ήμουν ακόμη στην αλήθεια, είχα πραγματική απόλαυση στο ...» (αδιάφορο το τι ήταν αυτό που κρατούσε την καρδιά μας μακριά από τον Θεό). Δεν ηχεί αυτή η διαπίστωση με τη στάση της γυναίκας του Λωτ που επιθυμούσε να δει για λίγο τα πράγματα που άφησε πίσω της; Μήπως κι εμείς επιθυμούμε αυτά που αφήσαμε; Οφείλουμε ακόμη και αυτόν το μικρό σπόρο τέτοιων σκέψεων να αποφεύγουμε. Εάν δεν είμαστε προσεκτικοί, θα ξαναπροβάλουν στον ορίζοντα σύντομα συνήθειες

της πρότερης ζωής. Είθε όλα τα πράγματα που συσκοτίζουν το επουράνιο όραμά μας να τεθούν κατά μέρος.

«Όπου δεν υπάρχει όρασις, ο λαός διαφθείρεται.» (Παρ. 29:18) Είθε να μη χάσουμε αυτό το όραμα. Είθε να μη ξεχάσουμε τι φώτισε τις καρδιές μας και το νου μας και τι μας είλκυσε προς τον Θεό, και μας πλήρωσε με τον πόθο να υπηρετήσουμε τον Ύψιστον με όλη τη δύναμη της ψυχής μας.

Κανένα ξυράφιον

Στους Αριθμούς 6:5 διαβάζουμε: «Πάσας τας ημέρας της ευχής της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει περάσει ξυράφιον επί της κεφαλής αυτού, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι, τας οποίας ευχήθη εις τον Κύριον, άγιος θέλει είσθαι, αφίνων τας τρίχας της κόμης της κεφαλής αυτού να αυξάνωσι.» Το ότι τα μαλλιά ενός Ναζηραίου δεν έπρεπε να κοπούν, αποσκοπούσε στο να ξεχώριζε αυτόν από τους άλλους. Αυτό ήταν ένα ορατό σημάδι, ότι ένας Ναζηραίος πήγαινε κατά μήκος του δρόμου. Αυτό παριστάνει εικονικά, πως μία πλήρης και τελεία αφιέρωση αποκαλύπτεται σε άλλους, δια των καρπών του Πνεύματος. Στην τελεία αφιέρωση οδηγείται η προσοχή μας με τα εδάφια Λευϊτικό 25:4-11. Προπαντός οι αμπελώνες δεν επιτρεπόνταν να τρυγηθούν στο Ισραήλ κατό το έβδομο και κατά το πεντηκοστό έτος.

Ο συνολικός καρπός της αμπέλου παρέμενε ανέπαφος, πλήρως κεχωρισμένος ή αφιερωμένος για τον Κύριον. Ο οίνος που παρέμενε έτσι, ονομαζόταν «νατζαρίτε» (ακατέργαστος). Το ίδιο πρέπει να ισχύει και για το δικό μας καρπό. Η χαρά της ζωής μας, η ζωή μας, πρέπει να είναι τελείως καθιερωμένη στον Θεό. Το να μη κόβει κανείς τα μαλλιά ήταν ένα σύμβολο, ότι ο Ναζηραίος υποτάχθηκε απόλυτα στον Θεό και υπάχθηκε στο θείο θέλημα. «Επειδή η προς τον Θεόν αφιέρωσις αυτού είναι επί της κεφαλής αυτού.» (εδάφιο 7) Η δική μας αφιέρωση δεν πρέπει να κρατείται μυστική από τους άλλους. Όπως μία σημαία που ίσταται ψηλά στο κατάρτι του πλοίου και δηλώνει σε ποιο κράτος ανήκει το πλοίο, έτσι πρέπει η ζωή μας να δηλώνει στον καθένα ότι είμαστε υποτεταγμένοι στον Θεό. Δηλώνει η ζωή μας αυτό το κριτήριο αξίας; Μοιάζει η ζωή μας με τη ζωή του Ιησού, ο οποίος ήλθε για να υπηρετήσει τους άλλους; Απέρχονται οι άνθρωποι, που συνδέθηκαν με εμάς, με ευλογίες και ανανεωμένο πνεύμα, έτσι ώστε να γνωρίζουν ότι είχαν συναναστροφή με ένα Ναζηραίο;

Καμιά φορά αισθανόμαστε αποθάρρυνση. Δεν μπορούμε να νοιώσουμε τη ζέση της θείας παρουσίας. Το μυαλό μας ψάχνει να βρει δικαιολογήσεις. Αυτολύπηση μπαίνει στη ψυχή μας. Μία καλή συνταγή σε περιπτώσεις κατάθλιψης είναι να ξεχάσει κανείς τον εαυτό του, να βοηθήσει

άλλους και η αριστερή χείρα μας να μη ξέρει το τι πράττει η δεξιά χείρα μας.

Τα σχόλια του Μάννα της 8^{ης} Ιανουαρίου λέγει: «Σύμφωνα με την Αγία Γραφή τα μέλη της εκλεκτής Εκκλησία του Χριστού πρέπει να είναι περισσότερο εξευγενισμένα, ευγενή, γενναιόδωρα, φιλάγαθα από όλους τους ανθρώπους στον κόσμο.» Οποίο χαρακτήρα οφείλουμε να αναπτύξουμε!

Ο Ιησούς είπε: «Σεις είσθε το φως του κόσμου. Πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθή. ... Ούτως ας λάμψη το φως σας έμπροσθεν των ανθρώπων, δια να ίδωσι τα καλά σας έργα, και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς.» - Ματθ. 5:14 και 16

Στο τελευταίο κεφάλαιο «Τελικές σκέψεις» του βιβλίου «Το θείο σχέδιο των αιώνων», ο αδελφός Ρώσσελ γράφει: «Εάν με επιμέλεια εγκύψετε στο λόγο του Θεού, και δεχθείτε τις αλήθειες αυτού σε αγαθή, ειλικρινή και αφιερωμένη καρδιά, αυτό θέλει προξενήσει σε εσάς τέτοια αγάπη προς τον Θεόν και το σχέδιό του και τέτοια επιθυμία να αναγγείλετε τις αγαθές αγγελίες, να κηρύξετε το Ευαγγέλιο, ώστε αυτό θα απορροφήσει όλη τη μετέπειτα ζωή σας.» Ανταποκρίνεται αυτό και σ' εσάς;

Κατέχει η γεννηθείσα εντός μας αλήθεια μία τέτοια αγάπη προς τον Θεό και προς το σχέδιό του και μία τέτοια επιθυμία να κηρύξουμε την καλή αγγελία, έτσι ώστε αυτή να θέσει κατά μέρος όλες τις άλλες υποχρεώσεις της ζωής μας; Μπορούν τα

χρόνια της οικειότητας με την αλήθεια να έχουν μειώσει την αξία του προνομίου και της ευθύνης μας; Θέλουμε να σταματήσουμε, να αναλογιστούμε και να εξετάσουμε αυτή την ερώτηση. Ποια είναι η βασικότερη υπόθεση της ζωής μας; Θέλουμε να ζούμε έτσι, ώστε οι λοιποί άνθρωποι να μπορούν να διακρίνουν, ότι εμείς βαδίζουμε με τον Θεό.

Αποφυγή επαφής με το θάνατο

Στους Αριθμούς 6:6-8 διαβάζουμε περαιτέρω: «Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού εις τον Κύριον, δεν θέλει εισέλθει (πλησιάσει, εγγίξει) εις τεθνεώτα. Δεν θέλει μολυνθή δια τον πατέρα αυτού, ή δια την μητέρα αυτού, δια τον αδελφόν αυτού, ή δια την αδελφήν αυτού, όταν αποθάνωσιν, επειδή η προς τον Θεόν αφιέρωσις αυτού είναι επί της κεφαλής αυτού. Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού είναι άγιος εις τον Κύριον.»

Επειδή ο Ναζηραίος αφιερώθηκε, και ήταν άγιος στο Θεό, δεν του επιτρεπόταν να πλησιάσει ένα νεκρό πρόσωπο, ακόμη και εάν αυτό ήταν μέλος της οικογένειάς του. Ο θάνατος είναι το αποτέλεσμα της προπατορικής αμαρτίας. Αυτό υποδεικνύει, ότι ένας αφιερωμένος οφείλει να διατηρήσει εαυτόν καθαρό και άγιο και να αποφεύγει την επαφή με όλα εκείνα που είναι από τη φύση τους αμαρτωλά.

Ζούμε σ' έναν κόσμο της αμαρτίας, παρόλα αυτά πρέπει να αποφεύγουμε την αμαρτία και να μη

έχουμε καμία συμμετοχή σ' αυτή. Όπως ο Ιησούς είπε: «Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού. Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου, ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια.» - Ιωάν. 17:15-17

Ακόμη και η ελάχιστη αφορμή προς αμαρτία πρέπει να αποφεύγεται, ακόμη και μια φευγαλέα ματιά, αυτό αναφέρει ο Ιησούς στο Ματθ. 5:29, 30 με τη διαπίστωση: «Εάν δε ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε σκανδαλίζει, έκβαλε αυτόν, και ρίψον από σου, ... Και εάν η δεξιά σου χειρ σε σκανδαλίζει, έκκοψον αυτήν, και ρίψον από σου.» Τόσο παραστατική είναι η περιγραφή του Ιησού σχετικά με την αποφυγή από κάθε προσέγγιση με την αμαρτία.

Ο Ναζηραίος έπρεπε να αποφεύγει την επαφή με το θάνατο, ακόμη και εάν ένας στενός συγγενής του πέθαινε. Το μάθημα που μαθαίνουμε εδώ πρέπει να είναι, όπως αποφεύγουμε κάθε τι που θα μπορούσε να μας απομακρύνει από το Θεό και να μας επηρεάζει προς την αμαρτία. Ο Ιησούς είπε σχετικά σε ένα νέο άνδρα στο Λουκά 9:59, 60: «Ακολούθει μοι. Ο δε είπε: Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς, συ δε απελθών κήρυττε την βασιλείαν του Θεού.»

Το να είναι κανείς αποκεχωρισμένος από τον κόσμο δεν είναι εύκολο. Επιθυμούμε να έχουμε

την αναγνώριση των άλλων. Δεν είναι εύκολο να αντιστεκόμαστε στη συμμόρφωση με τον κόσμο. Έτσι τείνουμε να δεχθούμε τους δρόμους του κόσμου – ακόμη κι εάν αυτοί μας απομακρύνουν από πνευματικές αξίες.

- Επιτρέπεται να αφήσουμε σε αυτά τα πράγματα να μας επηρεάσουν;

- Ας ακούσουμε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου στην επιστολή του προς Β΄ Κορινθίους 6:17: «Δια τούτο εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή.»

Ο Θεός μας καλεί να αποχωριστούμε από τον κόσμο και από το πνεύμα του κόσμου. Θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε το μάθημα έτσι ώστε να κάνουμε αυστηρά σχέδια για τη ζωή μας, για το επάγγελμά μας και για τις σχέσεις μας προς επιμελή εκλογή μεταξύ απασχόλησης και ανάπαυσης και σε κάθε άποψη της ζωής μας να προσανατολιζόμαστε στον διαχωρισμό από τον κόσμο και στην πλήρη αφιέρωσή μας στο Θεό.

Μετέβαλε την επαφή με το θάνατο

Στους Αριθμούς 6:9-12 διαβάζουμε: «Και εάν τις αποθάνη εξαίφνης πλησίον αυτού, και μολυνθή η κεφαλή της αφιερώσεως αυτού, τότε θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτού εν τη ημέρα του καθαρισμού αυτού, εις την εβδόμην ημέραν θέλει ξυρίσει αυτήν. Την δε ογδόην ημέραν θέλει φέρει

δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών, προς τον ιερέα, εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου, και ο ιερεύς θέλει προσφέρει την μίαν εις προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην εις ολοκαύτωμα, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού δια την περί τον νεκρόν αμαρτίαν αυτού, και θέλει αγιάσει την κεφαλήν αυτού εν εκείνη τη ημέρα. Και θέλει αφιερώσει εις τον Κύριον τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού, και θέλει φέρει αρνίον ενιαύσιον δια προσφοράν περί ανομίας, αι δε ημέραι αι παρελθούσαι δεν θέλουσι λογισθή, διότι εμολύνθη η αφιέρωσις αυτού.»

Εάν κάποιος ξαφνικά πέθανε δίπλα σ' ένα Ναζηραίο, τότε αυτό βρισκόταν εκτός του ελέγχου του Ναζηραίου. Το μάθημα υποτυπεί τις αμαρτίες εκείνες που προέρχονατι από αδυναμία ή λάθη, που μας αιφνιδιάζουν. Επιθυμούμε να διάγουμε μία ήσυχη χριστιανική ζωή, αλλά ξαφνικά μας καταβάλλει μία αδυναμία. Μας αιφνιδιάζει ένας πειρασμός του Σατανά, και σε μία στιγμή αδυναμίας σκοντάφτουμε. Οφείλουμε να είμαστε άγρυπνοι και να αποφεύγουμε τέτοιες περιπτώσεις που μπορούν να προκαλέσουν την αφύπνιση μιας αδυναμίας.

Εάν παρόλα αυτά σκοντάψουμε, πρέπει αμέσως να έρθουμε στο Θεό και να τον παρακαλέσουμε για συγχώρεση. Εάν αιφνιδιαστούμε από ένα λάθος, μπορεί η στάση μας να είναι όπως πράξουμε κάτι το καλό ως αντάλλαγμα στην αδικία, προτού πλησιάσουμε τον

Θεό. Αισθανόμαστε ανάξιοι να πλησιάσουμε τον Ύψιστο. Υφίσταται ένα διαχωριστικό τείχος μεταξύ μας. Αυτή η θεώρηση επιδεινώνει το αρχικό σφάλμα μας.

Πρέπει άμεσα να έρθουμε στον Ουράνιο Πατέρα μας και προ του θρόνου της χάριτός του να παρακαλέσουμε για έλεος και βοήθεια. Ο Ναζηραίος έπρεπε να φέρει προσφορά περί αμαρτίας και ολοκαύτωμα. Οφείλουμε να επικαλεστούμε τη μεγάλη αξία της θυσίας του Χριστού για εμάς. Εάν ομολογήσουμε ενώπιον του Θεού τις αμαρτίες μας, τότε θα μας συγχωρέσει και θα μας καθαρίσει από τις κηλίδες αμαρτίας, που προξενήσαμε στο χιτώνα της δικαίωσης του Χριστού.

Τις επτά ημέρες του καθαρισμού ακολουθούσε μία πλήρης μετάνοια – Θυσίες γινόνταν την ογδόη ημέρα. Γιατί την ογδόη ημέρα; Αυτή ήταν η πρώτη ημέρα της νέας εβδομάδας. Η πρώτη ημέρα της εβδομάδας ήταν η ημέρα της ανάστασης του Χριστού. Εδώ θα μπορούσε η πρώτη ημέρα να απεικονίζει εμάς τους ίδιους κατά τη συνέχιση της οδοιπορίας μας «εις νέαν ζωήν». – Ρωμ. 6:4 Η περιτομή κατά την ογδόη ημέρα μπορεί να υποδηλώνει το ίδιο ζήτημα. Μετά από ειλικρινή μετάνοια, μετά από μία ανανέωση της περιτομής της καρδιάς, συνεχίζουμε την πορεία μας στην οδό της πίστης.

Η απώλεια των ημερών της αφιέρωσης του Ναζηραίου μας δίνει να καταλάβουμε, ότι εάν

περιπέσουμε σε αμαρτία τότε υφιστάμεθα ζημία, όχι μόνο όσο αφορά την πνευματική ανάπτυξη, αλλά και όσο αφορά την αγνότητα, την ειρήνη και την κοινωνία με τον Θεό. Η αμαρτία θα αφήσει μία πληγή και έπειτα μία ουλή. Αλλά μπορούμε να αρχίσουμε εκ νέου.

Το τέλος των ημερών

Στους Αριθμούς 6:13, 14 διαβάζουμε: «Ούτος δε είναι ο νόμος του Ναζηραίου αφού πληρωθώσιν αι ημέραι της αφιερώσεως αυτού, θέλει φερθή εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και θέλει προσφέρει το δώρον αυτού εις τον Κύριον, εν αρνίον ενιαύσιον άμωμον εις ολοκαύτωμα, και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμον εις προσφοράν περί αμαρτίας, και ένα κριόν άμωμον εις προσφοράν ειρηνικήν.»

Η εκπλήρωση των ημερών της αφιέρωσής του παριστάνει έναν αφιερωμένο άγιο, ο οποίος ολοκλήρωσε την πορεία του στο σχολείο του Χριστού. Όταν πλησιάσει εκείνη η ώρα, κατά την οποία κλείνει τα μάτια του, και κατά την επουράνια μεταμόρφωσή του εν ευφροσύνη θα αναγνωρίσει, ότι δεν κατείχε τίποτα για να βασιστεί σε αυτό παρά μόνο το αίμα του Χριστού που ήταν αντίτυπο του αρνίου. Επειδή τα καλύτερα του έργα, που μπόρεσε να πράξει, ήταν αναμειγμένα με αμαρτία, θα αναγνωρίσει εκ νέου την αναγκαιότητα της θυσίας του Χριστού υπέρ αμαρτιών.

Το εδάφιο 15 λέγει, ότι παράλληλα με τις θυσίες υπήρχε επίσης ένα «κάνιστρον άρτων αζύμων, εκ σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, και λάγανα άζυμα κεχρισμένα μετά ελαίου, και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών, και την σπονδήν αυτών.»

Ο άρτος, το γλύκισμα (σεμιδάλη με λάδι) και η πίτα (η λαγάνα) παριστάνουν συμβολικά τη δικαίωση, αγιότητα και ενδόξαση. Χωρίς αυτά δεν υπάρχει πλήρης καθιέρωση.

Ο άζυμος άρτος υποδεικνύει τη δικαιοσύνη του Ιησού, η οποία μας λογίζεται. Το λάδι που ήταν μαζί με τη σεμιδάλη παριστάνει το Άγιο Πνεύμα, που μας μεταμορφώνει στην ομοιότητα του χαρακτήρα του Χριστού. Τα άζυμα λάγανα που ήταν επαλειμένα με λάδι παριστάνουν εικονικά το τελευταίο πλήρες χρίσμα που λαμβάνει η Εκκλησία, όταν αυτή ενδοξασθεί. Τα στοιχεία αυτά εμφανίζονται επίσης και στην αφιέρωση των ιερέων με την ίδια σημασία.

Εδάφια 17 και 18: «Και θέλει προσφέρει τον κριόν εις θυσίαν ειρηνικήν προς τον Κύριον, μετά του κανίστρου των αζύμων, θέλει προσφέρει έτι ο ιερεύς την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, και την σπονδήν αυτού. Και ο Ναζηραίος θέλει ξυρισθή την κεφαλήν της αφιερώσεως αυτού εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και θέλει λάβει τας τρίχας της κεφαλής της αφιερώσεως αυτού, και επιθέσει επί του πυρός, του υποκάτω της ειρηνικής θυσίας.»

Στις θυσίες του Νόμου ακολουθούσαν οι ειρηνικές προσφορές εκείνων των προσφορών περί αμαρτίας και ολοκαυτώματος. Έχουμε ειρήνη με τον Θεό μέσω της θυσίας του Χριστού. Ο κόσμος θα βρει ειρήνη χάριν των θυσιών του Ευαγγελικού αιώνα, που προηγούνται της Χιλιετούς Βασιλείας.

Μαζί με τις ειρηνικές προσφορές ο Ναζηραίος έπρεπε να κόψει τα μαλλιά της κεφαλής του και να τα καύσει στη φωτιά που ήταν υποκάτω της ειρηνικής θυσίας. Αυτό παριστάνει έξοχα, πως εκείνοι που τελειώνουν την επίγεια σταδιοδρομία τους με πίστη και υπακοή, αποδίδουν στον Ουράνιο Πατέρα κάθε τιμή και δόξα. Έγινε ένεκα της θαυμασίας χάρης του και της στηρίζουσας βοήθειάς του και όλων των ευλογιών που λάβαμε εξ Αυτού και έτσι μπορέσαμε να ολοκληρώσουμε την αφιέρωσή μας. Μία ίσως παράλληλη εικόνα απαντάμε στην Αποκάλυψη 4:10, όπου οι 24 πρεσβύτεροι πίπτουν ενώπιον του Θεού και προσκυνούν αυτόν και θέτουν τους στεφάνους τους, σε αναγνώριση των θείων ευεργεσιών, ενώπιον του θείου θρόνου.

Εδάφια 19, 20: «Και ο ιερέυς θέλει λάβει τον εψημένον ώμον του κριού, και ένα άρτον άζυμον εκ του κανίστρου, και εν λάγανον άζυμον, και θέλει επιθέσει αυτά εις τας χείρας του Ναζηραίου, αφού ξυρισθή τας τρίχας (το σημάδι) της αφιερώσεως αυτού. Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερέυς εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου, τούτο είναι άγιον εις τον ιερέα, μετά του στήθους

της κινητής προσφοράς, και μετά του ώμου της υψουμένης προσφοράς, και μετά ταύτα δύναται να πίνη οίνον ο Ναζηραίος.»

Η θυσία αυτή με την κίνηση της προσφοράς πέραν δόθεν μέχρι να κατακαεί η προσφορά υποτυπεί, ότι η αφιέρωσή μας συνεχίζεται μέχρι που να παρθεί από τα χέρια μας, όταν τελειώσει η ζωή μας. Κατά την ανάσταση ή κατά την αρπαγή μας θα εισέλθουμε πέραν του καταπετάσματος στη δόξα του Ιησού και του Θεού. Μία παρόμοια θυσία με κίνηση πέραν δόθεν της προσφοράς απαντάται στην αφιέρωση των ιερέων στο Λευϊτικό, κεφ. 8.

Το εδάφιο 20 κλείνει με τους λόγους: «και μετά ταύτα δύναται να πίνη οίνον ο Ναζηραίος.» Έπειτα, στη δόξα της Βασιλείας, θα ευφρανθούμε για πάντα. Τότε θα πιούμε εκ του ποτηρίου της χαράς, το οποίο θα πιεί ο Ιησούς «νέον» μαζί μας «εν τη βασιλεία του Πατρός» του. (Ματθ. 26:27-29)

Οι ευλογίες που ακολουθούν

Εάν οι αφιερώσεις της μορφής Ναζηραίου όλων των αγίων είναι τέλειες, θα εκπληρωθούν οι αναγραφόμενες ευλογίες των εδαφίων Αριθμ. 6:22-27:

«Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων: Λάλησον προς τον Ααρών, και προς τους υιούς αυτού, λέγων: Ούτω θέλετε ευλογεί τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες προς αυτούς:
Ο Κύριος να σε ευλογήση, και να σε φυλάξη!

Ο Κύριος να επιλάβη το πρόσωπον αυτού επί σε,
και να σε ελεήσει!

Ο Κύριος να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε, και
να σοι δώση ειρήνην!

Και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί τους υιούς
Ισραήλ, και εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς.»

* * *

